

Henry Kissinger, un testimoni únic

Ja són dos els jutges que han demanat la presència de Henry Kissinger, exsecretari d'estat dels EUA, per fer de testimoni en casos d'assassinats durant la dictadura de Pinochet. Les peticions han coincidit amb noves revelacions i acusacions contra el que fou premi Nobel de la Pau el 1973.

El primer a obrir foc va ser el jutge francès Roger Le Loire. El 28 de maig, Le Loire va enviar dos policies a l'hotel Ritz de París amb una citació per al client Henry Kissinger, exsecretari d'estat de Nixon i Ford entre 1969 i 1976, i li demanà que es personés als jutjats per a ser interrogat com a testimoni en un cas de "crims contra la humanitat", "genocidi" i "secrest", contra l'exdictador xilè Augusto Pinochet. Le Loire va iniciar aquest cas el novembre de 1998 a petició dels familiars de cinc ciutadans francoxilens desapareguts després del cop d'estat de Pinochet.

La resposta de Kissinger, via ambaixada dels EUA a França, va ser que no tenia temps per anar al jutjat, que tenia altres obligacions. A més la resposta, va anar acompanyada d'una recriminació de l'ambaixada, que recordava que aquest tipus de peticions s'han de fer al Departament d'Estat dels EUA i no al ciutadà Kissinger directament.

L'altre jutge que vol sentir el testimoni de Kissinger és Juan Guzmán Tapia, el magistrat xilè que ha inculpat Pinochet per crims comesos durant la dictadura. En concret Guzmán va demanar fa una setmana a la justícia nord-americana que interrogui Kissinger sobre l'assassinat, a Santiago de Xile el 1973, del periodista dels EUA Charles Horman. El cas d'aquesta mort va ser versionada pel cineasta Costa Gavras a la pel·lícula *Missing*. És normal que tots dos jutges coincideixin amb Kissinger, ja que ha estat un dels càrrecs polítics amb més poder en l'administració dels EUA. En esdevenir secretari d'estat va mantenir

Henry Kissinger va ser secretari d'estat amb els presidents dels EUA Nixon i Ford.

el seu càrrec de conseller de seguretat nacional. Així va ser el primer, i de moment únic, secretari d'estat que va ser president del Comitè 40, encarregat de valorar i aprovar les accions de la CIA més secretes.

Però Kissinger no només podria dir coses de la dictadura xilena. Els assassinats a Cambodja, Vietnam, Indonèsia, Timor est, Xipre o Bangladesh, durant els anys setanta, també podrien quedar del tot explicats si Kissinger parlés, segons el periodista nord-americà, Christopher Hitchens. Aquest *enfant terrible* de l'esquerra anglosaxona ha escrit el llibre *The Trial of Henry Kissinger* (*El judici de Henry Kissinger*), de recent

NASCUTS SOTA EL SIGNE DE LA FESTA

estiu 2001

FestCat
escola
catalana
de la festa

campus de cultura popular

Llívia | Cerdanya | del 15 al 22 de juliol

dansa tradicional

Esterri d'Àneu | Pallars Sobirà | del 23 al 29 de juliol

jocs tradicionals

Horta de Sant Joan | Terra Alta | del 23 al 29 de juliol

música tradicional

Viladrau | Osona | del 23 al 29 de juliol

Informació tel. 93 567 10 72
adreça electrònica FESTCAT@correu.gencat.es
web <http://cultura.gencat.es>
Inscripcions de l'1 al 29 de juny

Coorganitza

FUSIC

Amb el suport de

CAIXA CATALUNYA

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

publicació per l'editorial Verso, en què explica amb pèls i senyals (i els pocs documents de la CIA i l'FBI desclassificats) la implicació de Kissinger, com secretari d'estat, en les dictadures a diversos països, i pels quals assegura que caldria que l'exdiplomàtic nord-americà fos jutjat per crims contra la humanitat.

Hitchens, columnista de la revista *Vanity Fair* i del referent d'esquerres als EUA, *The Nation*, ha fet coses tan políticament incorrectes com criticar durament la mare Teresa de Calcuta o Bill Clinton. Cosa que li ha valgut tenir enemics de dreta a esquerra, passant pel centre, així com molts lectors assidus als seus llibres i columnes.

En el llibre en qüestió, Hitchens explica, entre altres coses, com l'any 1968 Kissinger va col·laborar a trencar les negociacions per un acord de pau entre Vietnam del nord i del sud; la seva "responsabilitat directa" en l'assassinat del general xilè antipinochetista Rene Schneider; o la seva trobada amb el dictador d'Indonèsia, Suharto, hores abans de la invasió a Timor est. Hitchens assegura que no hi ha cap periodista dels que normalment donen suport a Kissinger que li hagi rebutat res del llibre. No ho ha fet ni el mateix Kissinger. De fet Hitchens va demanar una entrevista a l'exsecretari d'estat, però aquest s'hi va negar. "Seria ideal que em denunciés —diu Hitchens— ja que aleshores haurien de revelar documents que els fa pànic revelar." Lògicament als tres volums de memòries de Kissinger no hi ha cap de les revelacions del periodista anglosaxó, a tot estirar hi ha al·lusions al desconeixement dels fets concrets. En una recent entrevista, Kissinger, en preguntar-li si va ser negligent amb els drets humans quan era en el càrrec a l'administració nord-americana, va respondre que ja el jutjaria el món.

Però els desitjos de Hitchens disten molt de la realitat. No oblidem que Kissinger no és Pinochet. Kissinger és un exdiplomàtic dels EUA en plena forma i ple de prestigi, que fa conferències a preu d'or per universitats i centres de convencions, és directiu d'algunes empreses i assessor de diversos governs.

Oriol Cortacans